

Vergaderjaar 1990–1991

21 058

Wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen in verband met de herziening van het stelsel van administratieve boeten en van de bevoegdheid tot navorderen

Nr. 8

BRIEF VAN DE STAATSSECRETARIS VAN FINANCIËN

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 16 november 1990

Met het oog op de voorbereiding door de vaste Commissie voor Financiën van het eindverslag inzake het wetsvoorstel-herziening boetestelsel (21 058) meen ik niet langer te mogen wachten met een reactie op de brief van 25 april 1990 van de griffier van de vaste Commissie voor Financiën (zie bijlage). Deze geeft mij in overweging de in voorbereiding zijnde algemene maatregel van bestuur, die een uitwerking zal bevatten van het in genoemd wetsvoorstel neergelegde stelsel van administratieve fiscale boeten, ter advisering te doen voorleggen aan de Hoge Raad op de voet van artikel 22 van de Wet op de rechterlijke organisatie. Deze suggestie is ingegeven door een passage op blz. 20 van de memorie van antwoord, die bij de vaste commissie de vraag heeft opgeroepen of de beoogde regeling de vrijheid van de rechter om binnen de wettelijke grenzen tot boeteoplegging te komen niet aan banden zal leggen.

Naar aanleiding van deze suggestie hebben de minister van Justitie en ik ons beraden. Daarbij hebben wij in onze afweging enkele ontwikkelingen betrokken die zich sedert de ontvangst van de brief hebben voorgedaan. In het beraad is mede aan de orde geweest de betekenis van een recent arrest van de Hoge Raad van 28 maart 1990, gepubliceerd onder BNB 1990/194, over de status van ministeriële richtlijnen.

Als resultaat van een en ander kan ik u mede namens de minister van Justitie mededelen dat wij thans overwegen, de uitwerking van het nieuwe boetestelsel op te nemen in een ministeriële richtlijn, vergelijkbaar met de huidige leidraad administratieve boeten. Daarmee zal de rechter op dit terrein de vrijheid houden die in de jurisprudentie tot ontwikkeling is gekomen.

Gegeven deze ontwikkeling lijkt het ons vooralsnog niet nodig de voor te bereiden regeling aan de Hoge Raad ter advisering voor te leggen. Ik verwacht ter gelegenheid van de nota naar aanleiding van het eindverslag uitvoerig en definitief te kunnen meedelen wat ons voor ogen staat en welke beweegredenen daartoe hebben geleid.

De Staatssecretaris van Financiën,
M.J.J. van Amelsvoort

's-Gravenhage, 25 april 1990

In de memorie van antwoord inzake wetsvoorstel 21 058 (wijziging van de AWR in verband met de herziening van het stelsel van administratieve boeten en van de bevoegdheid tot navorderen) hebt U op blz. 20 meegedeeld, dat in de aangekondigde Algemene maatregel van bestuur een indeling in boetepercentages zal worden opgenomen op basis waarvan de rechter tot een boetevaststelling zal kunnen komen al naar gelang volgens hem sprake is van opzet of grove schuld. Vooruitlopend op het eindverslag, dat zij binnenkort zal uitbrengen, wil de vaste commissie voor financiën U de vraag voorleggen of een zodanige regeling naar Uw mening niet de vrijheid van de rechter om binnen de wettelijke grenzen tot strafoplegging te komen aan banden zal leggen. De commissie vraagt zich af hoe de Hoge Raad daarover zal denken.

Mede gegeven het feit dat Uwerzijds ook al over andere aspecten van dit wetsvoorstel aan de Hoge Raad advies is gevraagd, geeft de commissie U in overweging de hierbedoelde, in voorbereiding zijnde uitvoeringsregeling op de voet van artikel 22 van de Wet op de rechterlijke organisatie voor advies aan de Hoge Raad voor te leggen. Wellicht zult U het daarheen kunnen leiden, dat bij de nota naar aanleiding van het eindverslag 's Raads visie aan de Kamer kan worden meegedeeld.

De griffier van de vaste commissie voor Financiën,
T. A. M. Witteveen